Tinerii fotbalişti maghiari au câştigat turneul mondial al juniorilor

La începutul acestei luni, Federaţia Internaţională de Fotbal Asociaţie — F.I.F.A. — a organizat la Bruxelles un turneu internaţional de fotbal pentru juniori. La această întrecere au participat reprezentativele a 17 ţări, printre care R. P. Ungară, Franţa, Elveţia, Austria, Spania, Irlanda de Nord, Argentina, Jugoslavia, Germania Occidentală şi altele.

După cum se ştie turneul a fost câştigat de reprezentativa R.P. Ungare, care a obţinut o performanţă admirabilă, întrecându-şi categoric toţi adversarii. In cele 4 matchuri pe care le-a susţinut, echipa R. P. Ungare nu a primit niciun goal, înscriind însă în poarta adversarilor pe care i-a întâlnit un număr de 12 goaluri!

Echipa reprezentativă de juniori a R.P. Ungare a întrecut Elveţia cu 4:0, Irlanda cu 4:0, Turcia cu 2:0, iar în finală a învins Jugoslavia cu 2:0, reeditând astfel rezultatul pe care l-a înregistrat echipa de seniori a R.P. Ungare la Jocurile Olimpice dela Helsinki, când a devenit campioană olimpică.

Ziarul „Nepsport" din Budapesta a publicat un articol al antrenorului de Stat Mandi Gyula, în care acesta scrie următoarele despre succesul fotbaliştilor juniori:

„Când reprezentativa de fotbal a R.P. Ungare a câştigat titlul de campioană olimpică s'a pus întrebarea, dacă vor exista în viitor cadre tinere care să înlocuiască cu succes pe titularii primei echipe. Inaintea Jocurilor Olimpice, problema cadrelor a fost oarecum neglijată. După succesul dela Olimpiadă ne-am dat seama că un rol de seamă în desvoltarea fotbalului nostru îl au tinerele cadre care trebuie crescute, îndrumate şi stimulate cu multă răbdare şi minuţiozitate. In consecinţă, a fost organizat, pe baze temeinice, campionatul juniorilor şi s'a atras atenţia în mod special colectivelor sportive, antrenorilor şi secţiilor de fotbal să acorde tot sprijinul echipelor de juniori.

Rezultatul muncii temeinice duse în acest domeniu nu a întârziat să se arate. Echipa juniorilor noştri a obţinut un succes răsunător într'un turneu care poate fi numit fără exagerare „un campionat mondial al juniorilor", un succes pe care nici noi, specialiştii, nu-l scontam atât de strălucit.

Scopul participării noastre la acest turneu internaţional a fost însuşirea de noi experienţe şi, bine înţeles, dorinţa fiecăruia din noi era ca tânăra noastră echipă să aibă o comportare onorabilă..."

★

In luna Ianuarie au început antrenamentele în sală, apoi am trecut treptat pe teren, unde pregătirea a constat în uşoare alergări şi antrenamente propriuzise cu balonul.

Mai târziu, am început jocurile amicale pe teren, întâlnind echipe puternice care întreceau cu mult „limita de greutate a echipei noastre"! Dealtfel, această diferenţă de „forţă" s'a văzut şi în rezultatele pe care le-am obţinut. Unii specialişti au susţinut că înfrângerile juniorilor pot duce la scăderea calităţilor lor moral-volitive. Şi eu am fost criticat pentru acest lucru, dar până la urmă nu m'am lăsat convins că înfrângerile echipei ar scădea voinţa de joc a tinerilor. După fiecare joc, tinerii şi-au îmbunătăţit tehnica, care nu mai constituia de acum o problemă de bază. Toată atenţia trebuia îndreptată spre adoptarea unui sistem unitar de joc, bazat pe scheme tactice, pe omogenitatea echipei, într'un cuvânt trebuia pus accentul pe practicarea fotbalului modern. Intr'un timp relativ scurt şi această problemă a fost rezolvată favorabil, în tabăra de pregătire care a avut loc în staţiunea climaterică „Tata". Progresul înregistrat aici a fost uimitor din toate punctele de vedere. Cine l-a văzut jucând la sfârşitul lunii Martie pe jucătorii noştri a rămas fără îndoială surprins de progresul înregistrat în numai o lună.

După aceste pregătiri ne-am deplasat la Bruxelles. Aici am observat în primele matchuri că toate echipele de juniori desfăşoară fără excepţie acelaş sistem de joc ca şi echipele de seniori ale ţărilor respective. Lucrul acesta nu l-am observat însă în matchurile pe care le-am susţinut noi, ci în celelalte matchuri. Eu am urmărit de pildă întâlnirea Irlanda- Olanda şi Turcia-Luxemburg. Am observat că Irlanda, cu care am jucat în turul următor, se bazează exclusiv pe apărare şi pe centrul înaintaş. Tactica cea mai nimerită pentru echipa noastră era simplă: marcajul sever al centrului înaintaş şi cât mai multe atacuri şi acţiuni ale înaintării care să dezorienteze apărarea adversă.

Turcii s'au bazat foarte mult pe jocul extremelor care au avut o viteză foarte mare. Deci, în jocul cu Turcia extremele trebuiau marcate sever.

In toate jocurile tinerii sub 18 ani ai reprezentativei noastre au jucat excelent. In matchul cu Jugoslavia, juniorii noştri au jucat deadreptul excepţional. Fazele spectaculoase, înalta tehnică a tinerilor noştri, au entuziasmat pe spectatori, care i-au răsplătit cu aplauze însufleţite. După aspectul jocului, superioritatea noastră a fost evidentă şi scorul putea fi mai mare decât cel realizat (2:0) bineînţeles dacă înaintaşii noştri ar fi avut şanse mai mari la „goaluri".

★

Tinerii fotbalişti maghiari şi-au câştigat aprecieri unanime nu numai prin pregătirea lor tehnică şi prin rezultatele pe care le-a obţinut echipa, ci şi datorită înaltei ţinute morale, a sportivităţii de care au dat dovadă în decursul tuturor întâlnirilor. Juniorii noştri au fost reprezentanţii unui tineret nou, al unei ţări de democraţie populară, apărând cu onoare culorile Patriei!"

ACTUALITĂŢI SOVIETICE

30.000 la start!

Sportivii din capitala R.S.S. Azerbaidjane au sărbătorit deschiderea sezonului sportiv de vară prin tradiţionala paradă sportivă. Peste 30.000 de tineri şi tineri au fost prezenţi la întrecerile de pe stadioanele şi terenurile sportive din Bacu.

In raionul petrolifer din Bacu, raion care poartă numele lui Ordjonichidze, a fost dat în folosinţă un nou stadion cu o capacitate de 6000 locuri. Aici, s'a desfăşurat parada sportivă în cinstea deschiderii sezonului şi au avut loc întâlniri prieteneşti de volei şi baschet. Apoi, pe terenul de fotbal s'au întrecut echipele de copii ale asociaţiilor „Nefteanic" şi „Vodnik". Jocul s'a terminat cu victoria echipei Nefteanic la scorul de 3—1.

Dimineaţa, din faţa clădirii sovietului orăşenesc din Bacu s'a dat startul într'o ştafetă. Această întrecere a fost disputată de elevii şcolilor medii, şcolilor tehnice şi şcolilor de meserii. Victoria a revenit echipei şcolii Nr. 6. La fete, victoria a revenit şcolii tehnice tehnologice de petrol. Puţin după aceea, pe terenul din apropierea combinatului „Aznefti", au început întrecerile de cros la care au participat peste 1200 de atleţi. Traseul crosului a trecut pe străzile centrale ale oraşului. Cel mai bun rezultat l-a înregistrat dinamovistul Bondarev. El a acoperit cei 2,5 km. în 5:29,7.

Pe noua bază sportivă a asociaţiei „Nefteanic" s'au întrecut halterofilii. Ei şi-au disputat campionatul republican al consiliului central al asociaţiei. Cel mai bun rezultat a fost înregistrat de echipa asociaţiei „Nefteanic".

Pe stadioanele R. S. S. Ucraineană

Pe stadioanele din R.S.S. Ucraineană s'au desfăşurat pentru prima oară în actualul sezon campionate atletice prin corespondenţă. Mii de tineri şi tinere au luat startul în diferite oraşe ale Ucrainei. La Kiev, întrecerile s'au desfăşurat pe şapte stadioane, printre care: „Hruşcev", „Spartac", „Dinamo", „Locomotiv" şi altele.

Programul a cuprins probele: 100, 200, 400 şi 5000 m, sărituri în înălţime şi lungime, aruncarea discului şi a greutăţii.

Un bun rezultat pentru început de sezon a fost înregistrat de Iacovţev — profesor la Institutul de Cultură Fizică din Kiev — care a aruncat grenada la 47,03 metri. Recordmanul ţării la aruncarea suliţei, V. Tâbulenco, a înregistrat la proba de aruncare a greutăţii rezultatul de 15,01 m. La proba de 100 m. femei, atleta Bezborodova (Spartac) a parcurs această distanţă în 12,6 sec.

O deosebită animaţie a domnit şi pe stadionul „Dinamo" din Kiev. Tânărul atlet Doncenco (Dinamo) a parcurs distanţa de 400 m. în 52,6 sec. Barcovschii (Medic) a sărit în lungime 6,40 m.

Pe stadionul din raionul Octombrie s'au întrecut 1600 atleţi, reprezentând colectivele sportive din uzine şi ale asociaţiei „Rezervele Muncii".

Se intrec şahiştii colhoznici

Competiţiile şahiste de massă ale colhoznicilor din RSFSR, care au loc în fiecare an, au devenit o frumoasă tradiţie. Datorită lor a crescut numărul iubitorilor de şah din rândurile muncitorilor de pe ogoarele socialiste, mulţi dintre ei ridicându-şi cu acest prilej clasificarea sportivă. Astfel, numeroşi participanţi la concursurile colhoznice au devenit şahişti de prima categorie, iar alţii au primit titlul de candidaţi de maestru. Colhoznicul Grigorii Juravlev din colhozul „Farul comunismului" (raionul Kamensc, regiunea Calinin) a devenit maestru al sportului la şah.

Zilele acestea se află în curs de desfăşurare cea de a V-a ediţie a campionatului de şah al RSFSR între echipele colhoznice. Participă nu numai bărbaţi, ca până acum, ci şi jucătoare de şah.

Competiţia a început cu întreceri în colhozuri, raioane şi apoi pe regiuni. Numai în regiunea Gorki s'au întâlnit în faţa tablelor de şah peste 5000 de sportivi colhoznici, 3600 şahişti au jucat în RAS Tătară şi 3360 în regiunea Omsk.

Acum au loc întrecerile finale. Ele se desfăşoară la Kurgan, în raionul Krasnodar. 18 echipe, din care fac parte cei mai buni şahişti colhoznici, luptă pentru întâietate. Fiecare echipă este formată din câte 4 jucători şi o jucătoare. Paralel cu competiţia pe echipe, se face un clasament al şahiştilor care joacă la prima masă.

Cu mult succes concurează colhoznicii din regiunea Moscova. După disputarea a 11 runde, echipa lor se afla în frunte. Cei mai puternici adversari sunt echipele din RAS Iacută, raionul Krasnodar. Şahiştii Afanasiev şi Dimitrenco au obţinut cele mai multe puncte în clasamentul individual (câte 9½ puncte).

Crosul de primăvară al sportivilor marinari

Sportivii din capitala Uniunii Sovietice vin adesea la Parcul de Cultură şi Odihnă Sokolniki. In orice timp al anului se desfăşoară aci o vie activitate. Deosebit de populat este parcul odată cu sosirea primelor zile ale primăverii. Aici vin să se antreneze sportivii care practică cele mai felurite discipline. In aer liber, ei fac gimnastică, iau parte la crosuri.

Deosebit de interesant a fost recentul cros de primăvară al sportivilor marinari, organizat de consiliul asociaţiei „Vodnik". La aceste prime întreceri au participat peste 150 de reprezentanţi ai colectivelor şcoalei tehnice navale din Moscova, dela portul „Hidrorecitrans", şantierul naval etc. La băeţi au avut loc două probe, una pe distanţa de 1000 m. şi alta pe 3000 m. iar la fete pe 500 şi 1000 m. Primele locuri, atât la băeţi cât şi la fete au fost ocupate de către studenţii şcolii navale tehnice din Moscova. La băeţi au câştigat Narâşkin şi Mterev, iar la fete Efremova şi Pavlova.

Dealungul a 2.500 km.

... Dimineaţa cicliştii vor lua startul dela Moscova, iar peste câteva ore vor fi întâmpinaţi de către iubitorii de ciclism din oraşul Tula. A doua zi, din nou un start şi, apoi, finişul într'un alt oraş: Orel. Aşa se va desfăşura cea mai mare întrecere ciclistă a verii în Uniunea Sovietică.

După Orel urmează Kursk, apoi Harcov. In continuare, traseul cursei va trece prin Poltava, Lubno, Kiev şi va intra pe teritoriul R.S.S. Bieloruse. Cicliştii vor trece linia de sosire în cea de a opta etapă în oraşul Gomel. Celelalte etape sunt: Gomel — Moghilev — Minsk —Orşa —Smolensk — Gjatsk — Moscova.

Dealungul a 17 zile, cicliştii vor parcurge 14 etape, în lungime totală de 2500 km. In acest timp, sportivii vor avea la dispoziţie 3 zile de odihnă: la Harkov, Kiev şi Minsk.

Este pentru a treia oară dela terminarea războiului când cicliştii sovietici participă la curse de mare fond. Totuşi, pentru prima oară ei au de străbătut o distanţă atât de mare. In anii 1951 şi 1952, cursele s'au disputat pe traseul Moscova—Harkov—Moscova, pe o distanţă de 1400 km. Traseul până la Harkov este deci bine cunoscut cicliştilor sovietici. Majoritatea celorlalte etape vor fi parcurse de ciclişti pentru prima oară. Complect nou va fi traseul Harkov—Kiev—Minsk—Moscova.

In cursa de mare fond vor lua parte echipele reprezentative ale asociaţiilor sindicale, a Armatei Sovietice, Dinamo, Spartac, Rezervele Muncii şi două echipe reprezentative ale consiliilor centrale ale asociaţiilor sportive colhoznice. Cicliştii colhoznici vor concura pentru prima oară într'o competiţie atât de grea. Acest lucru dovedeşte creşterea măestriei sportivilor colhoznici.

Echipa fiecărei asociaţii va fi compusă din 6 alergători. Cursa ciclistă de mare fond se va disputa individual şi pe echipe. Invingătorul va cuceri titlul de campion al U.R.S.S. El va primi diploma de categoria I-a şi tricoul roşu de campion. Echipa care va ocupa primul loc, va primi cupa şi diploma de categoria I-a. A fost stabilită viteza medie orară de 36 km. Vor mai fi premiaţi acei ciclişti care dealungul întregii curse vor realiza o viteză medie orară care să nu fie sub 36 km.

Cursa ciclistă de mare fond va trece prin sute de localităţi. Cicliştii vor lăsa în urmă capitalele a două republici, vor trece prin centre regionale şi raionale, prin oraşe şi sate. Sute de mii de oameni vor fi martorii acestei mari competiţii. Intrecerea va contribui la popularizarea ciclismului în massele largi ale oamenilor muncii dela oraşe şi sate.

La 19 Iunie, din faţa stadionului Dinamo din Moscova se va da startul în cursa ciclistă de mare fond. La 5 Iulie va avea loc sosirea pe stadionul Tinerilor Pionieri. Cu acest prilej cicliştii din Moscova vor organiza o mare serbare sportivă.

AUR ŞI ONOARE

La Helsinki a început de curând rularea filmului finlandez „Aur şi onoare", consacrat celei de a 15-a ediţii a Jocurilor Olimpice internaţionale. In loc de recenzie, dăm un veridic „tablou după natură"

...Arvo Lehtinen, muncitor finlandez şi locuitor al oraşului Helsinki, e mare amator de sport. Vecinii lui sunt totdeauna uimiţi de subtilitatea lui când e vorba de a deosebi particularităţile stilului şi tacticii fiecărei echipe precum şi de aprecierile sale competente asupra măestriei antrenorilor şi nivelului arbitrilor.

Vara trecută, când la Helsinki s'a desfăşurat cea de a 15-a ediţie a Jocurilor Olimpice internaţionale şi când deasupra Stadionului Olimpic fluturau steagurile a peste 70 de state, Arvo n'a lăsat să-i scape nicio întâlnire interesantă. E greu să scoţi un finlandez din casa lui, dar seara, lângă cei doi tei bătrâni, unde Arvo povestea despre evenimentele sportive ale zilei, se strângea aproape întregul cartier.

In faţa ascultătorilor se perindau tablourile vii ale întrecerilor. De o obiectivitate riguroasă, Arvo Lehtinen judeca fiecare ţară şi fiecare echipă după merite. El se entuziasma de gimnaştii, de luptătorii şi halterofilii sovietici, îi critica pe vâslaşi, prezicea un viitor frumos sportivilor Ungariei. Tonul căpăta o nuanţă de dojană când venea vorba de stilul americanilor, un stil dârz, dar cam grosolan. Şi despre multe altele vorbea acest comentator plin de vervă, scoţând în evidenţă îndeosebi succesele vecinilor Finlandei.

Cei care nu puteau să asiste la întrecerile olimpice îl invidiau sincer pe Arvo. Dar el îi consola:

— Veţi vedea totul. Pe stadion e o întreagă armată de operatori cinematografici. Aveţi răbdare...

Alţii continuau totuşi să oftieze:

— Intr'un film nu poţi cuprinde totul...

Atunci, Arvo a spus pe un ton categoric, care nu admitea nicio obiecţie:

— Nici nu trebue să vezi totul. Principalul însă, îl vom vedea. Invingătorii vor defila prin faţa noastră ca la paradă.

Vecinii lui Lehtinen, ca şi el înşuşi, aşteptau cu nerăbdare filmul. In sfârşit, în preajma lui 20 Martie, afişele au anunţat:

„Aur şi onoare" — un film despre a 15-a ediţie a Jocurilor Olimpice internaţionale (partea a doua).

...După câteva zile, un grup de admiratori ai sportului, în frunte cu Arvo Lehtinen, se întorceau dela cinematograf. Domnea o tăcere apăsătoare. In sfârşit, o voce decepţionată spuse:

— Arvo! Dar unde sunt gimnaştii sovietici? Tu i-ai lăudat atât de mult... Iar aici au apărut pentru o clipă, ca o cometă. Abia i-am putut zări...

— Dar luptătorii şi halterofilii ruşi unde sunt? Au fost arătaţi doar americanii. Oare ei au participat în afara concursului? — continuă o altă voce.

Aici se iscă o discuţie sgomotoasă, cu totul neobişnuită la finlandezi:

— Dece sunt filmaţi vâslaşii sovietici în costume de antrenament?

— Unde e Ungaria, Polonia, unde sunt Cehii?

— Mi s'a întipărit în minte doar imnul american. E cântat unde trebue şi unde nu trebue.

— Cum se explică asta, Arvo? Şi dece se numesc toate astea „Aur şi onoare"?

Arvo Lehtinen tăcea. După ce turburarea trecu puţin, el rosti rar:

— Voi mă cunoaşteţi. V'am spus adevărul. Ce-aş mai putea adăuga?

Până acasă au mers cu toţii în tăcere. Numai când îşi luă rămas bun dela prieteni, Lehtinen adăugă:

— Oamenii sunt de tot felul. Unora le place aurul, altora onoarea de sportiv...

(Din revista „Timpuri Noi" nr. 15 din 8 Aprilie 1953).